

Men anstrengelserne blev rigeligt belønnet. I strålende sol jublete vi en hel time omkring på toppen, lod champagneflaskerne knalde og nød det storslåede skue til Mjølkskålen og Kammene, Storlifjellet og Snota, Geithetta og Trollhetta, Høghø og Hammerhø, og sidst, men ikke mindst Gjevilvannets blanke flade.

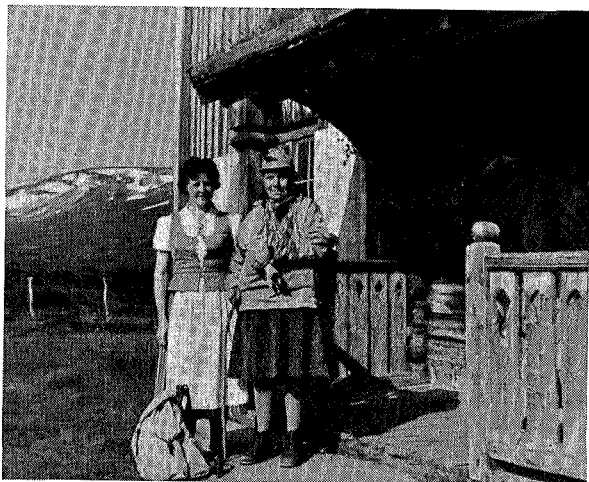
Det er med sorg vi har hørt om vandkraftvesenets skumle anslag mod denne idyl, der synes at stå i fare for at blive lemlæstet til tekniske formål. Dermed ville det vældige, uberørte og charmerende område, der hedder Trollheimen, miste en væsentlig del af sin tiltrækningskraft, og en række andre tap og ulemper ville måske gøre det endelige resultat af projektet til en tvivlsom affære, således at «hvad udad vindes vil indad tapes».

Som bjergtagne turister håber vi det bedste for Trollheimen.

Det var opmuntrende at læse på den varden for 68 år siden indmurede jerntavle, at en 69-årig mand havde været med til at slæbe den op på Blåhø. Så er det måske endnu håb for en 50-årig.

Med denne fortrøstning og bind om venstre knæ begyndte jeg den vanskelige nedstigning til livets anden halvleg.

(Interesserede vil kunne finde sneglens navn i en champagneflaske bag jerntavlen på Blåhø.)

Anna Grendal og en
83-åring.
Jøldal 1965

IVAR GROTDAL

Ved Silledalstjern

*Det skjer så mangt med en fiskermann
i trakten ved Sillesdalstjern,
når han har vandret fra vann til vann
og går og svimer ved søvnens rand
i solen ved Sillesdalstjern.*

*Jeg lå og døset en middagsstund,
en sommer ved Silledalstjern,
mens solen flammert fra himmelens bunn
og speilet sin glans et salig sekund
i bunnen av Silledalstjern.*

*Det var kan hende en Narcissosbrønn
jeg lå ved, ved Silledalstjern?
For var det ikke en blendende skjønn
dryade jeg så, som badet i lønn
ved bredden av Silledalstjern?*